

F. t. l. vedr. miljøbeskyttelse og forskellige andre love

tilfælde af en miljøskade, der påvirker eller kan forventes at påvirke andre medlemsstater, påhviler det den medlemsstat, på hvis område skaden har sit udspring, at give tilstrækkelig information herom til de potentielt berørte medlemsstater.

Med henblik på at sikre, at de relevante oplysninger om, at der er sket en miljøskade, og om skadens karakter m.v. tilgår miljøministeren, følger det af bestemmelsen, at tilsynsmyndigheden skal træffe afgørelse om, at der foreligger en miljøskade i de tilfælde, hvor miljøskaden påvirker eller kan forventes at påvirke et andet EU-land. Dette gælder i de situationer, hvor der efter lovforslagets almindelige ordning ikke ville blive truffet en afgørelse herom, jf. § 54 f, dvs. hvor der ikke er en ansvarlig for miljøskaden, fx. fordi der foreligger forhold som nævnt i 54 d, stk. 1, nr. 1-3, eller den ansvarlige ikke kan findes, og sagen dermed ikke skal behandles efter miljøskadeloven. Bestemmelsen gælder kun i de tilfælde, hvor der foreligger en miljøskade og ikke blot en overhængende fare herfor.

Med den foreslåede § 54 h sikres, at afgørelsen og det materiale, der har indgået i vurderingen af sagen, tilgår miljøministeren med henblik på, at ministeren underretter det pågældende EU-land.

Til § 54 h

Det følger af stk. 1, at når der er truffet afgørelse om, at en forurening indebærer en miljøskade eller en overhængende fare herfor, som skal behandles efter reglerne i miljøskadeloven, sendes afgørelsen og det materiale, der ligger til grund for afgørelsen, til miljøministeren (de lokale miljøcentre under Miljøministeriet), så det kan anvendes i den videre behandling af sagen. Fremsendelsen skal ske samtidig med, at tilsynsmyndigheden underretter den ansvarlige for miljøskaden eller den overhængende fare for miljøskade.

Når der træffes afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade, er det en afgørelse, som kan påklages til Miljøklagenævnet efter lovens kapitel 7.

For at sikre, at den brede kreds af klageberettigede bliver underrettet om tilsynsmyndighedens afgørelse, foreslås det, at afgørelserne skal offentliggøres.

Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om offentliggørelsen, herunder f.eks. om hvor og hvordan der skal annonceres, hvis der viser sig behov herfor.

Vedrørende udskydelse af klageadgang som foreslået i stk. 4, henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 5 (forslag til ny § 73 h, stk. 4 i miljøbeskyttelsesloven).

546 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Til § 54 i

Der henvises til bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 5 (forslag til ny § 73 i, i miljøbeskyttelsesloven). Om hvem der er klageberettiget, se ændringerne til § 87 (ændring nr. 4)

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring af §§ 61 og 62, som betyder, at lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål og tilsvarende landsdækkende foreninger og organisationer, kan underrette kommunalbestyrelsen og miljøministeren om, at der ønskes underretning om afgørelser efter kapitel 5 a. Det samme gælder foreninger og organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelserne berører sådanne interesser. Dette betyder samtidig, at de lokale foreninger og organisationer, som er omfattet af bestemmelsen, vil kunne klage over disse afgørelser.

Med ændringerne af § 87, stk. 1 og 2, foreslås tilsvarende en udvidelse af klageadgangen for landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, således at også de kan klage over afgørelserne efter kapitel 5 a. Det samme gælder under visse betingelser landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser.

Forslaget skal bidrage til gennemførelse af miljøansvarsdirektivets artikel 13.

Der rettes samtidig op på en fejl i de gældende regler, således at de nævnte foreninger ikke alene kan bede om underretning om afgørelser efter kapitel 3 om tilladelser og godkendelser, men også kapitel 4 om påbud, forbud og revurdering, ligesom de bliver klageberettigede i forhold til disse afgørelser.

Til nr. 5

Det foreslås, at klage over påbud om at give oplysninger eller foretage undersøgelser med henblik på at vurdere, om der foreligger en miljøskade eller en fare for en miljøskade, jf. den foreslåede nye § 54 e, tillægges opsættende virkning. Dette gælder dog ikke, jf. stk. 2, hvis kommunalbestyrelsen har bestemt, at påbud skal efterkommes straks, medmindre Miljøklagenævnet bestemmer andet. Efter stk. 3 kan Miljøklagenævnet ligeledes beslutte, at klage skal have opsættende virkning, selv om kommunalbestyrelsen har besluttet, at dette ikke skulle være tilfældet.

Dette gælder i forvejen for påbud efter lovens § 39 og § 42.